

dende Skolelov. Dermed bortfjernes en Del af den Tvivl, der blev rejst under Forhandlingerne om Finansloven, nemlig om Bestemmelsen, hvis den optages i den nævnte Lov, ogsaa vilde være gældende for fremtidige Finansaar; naar der staar: en særlig Lov, der gælder uden Begrænsning, bliver der derimod ikke Tale om at gentage den. Indholdet af Lovforslaget er ikke alene det høje Ting bekendt, men det høje Ting har ogsaa erklæret, at det ikke havde noget at indvende derimod. Det var mere imod Formen, man havde Indvendinger at gøre, idet man ikke ønskede, at en saadan Anmærkning optoges paa Finansloven. Da nu den her foreslaaede Form er en anden, og Indholdet, som jeg allerede har bemærket, ikke har mødt Modstand her i Tinget, haaber jeg, man modtager Forslaget med Velvillie, saaledes at det maa blive ophøjet til Lov allerede i indeværende Rigsdagssamling og komme til Anvendelse i de enkelte Tilfælde, det angaar. Det bliver ikke mange, men Lovforslaget har dog sin Betydning for saadanne veltjente Mænd og Kvinder, som have siddet i et Embede ved en Bi- eller Pogeskole i flere Aar og derefter opnaa fast Ansættelse. De risikerer ellers ikke at faa nogen Anciennitet beregnet efter deres tidligere Embedstid.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

P. G. C. Jensen: Som den ærede Minister bemærkede, har Finansudvalget udtalt, at det i Princippet er enig i de Bestemmelser, der indeholdes i dette Lovforslag og ikke har noget imod, at de blive til Lov, kun at man ikke, som ogsaa bemærket, fandt det rigtigt at optage dem paa Finansloven som Anmærkning. Nu foreligge de altsaa som et selvstændigt Lovforslag, der er ganske enslydende med den Anmærkning, der blev udstemt af Finansloven. Vi have, som vi før bemærkede, i Princippet ikke haft noget imod Sagen at indvende, og dette skal jeg gentage. Vi udtalte derimod, at vi ikke vare ganske tilfredsstillende ved den Affattelse, som Lovforslaget havde, og i den Henseende skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, som aldeles ikke tilsigtede at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for Lovforslaget, eller for at de Personer, som det angaar, kunne nyde de Fordele, som det tilsigter at give dem, men tværtimod gaa ud paa at udvide disse Fordele og i alt Fald gøre visse Enkeltheder klarere,

end det forekommer os, de nu ere. Jeg skal bemærke, at saaledes som vi læse Lovforslaget, angaar det efter sin Ordlyd kun de Tilfælde, hvor en Biskole allerede nu er ændret til en Skole, beregnet paa fast Ansættelse for Lærere, eller hvor en Pogeskole allerede nu er ændret til en Forskole. Saaledes ere nemlig Udtrykkene. Hvis man vil gøre Regelen anvendelig paa alle senere Tilfælde, i hvilke en Biskole gaar over til at være en Skole, beregnet paa fast Ansættelse af Lærere, eller en Pogeskole senere gaar over til at være en Forskole, saa forekommer det mig, at det ikke er tilstrækkelig tydeligt udtrykt. Der skulde saa egentlig i Stedet for Ordene: „For saa vidt en Biskole . . . er ændret til en Skole . . .“ staa: „For saa vidt en Biskole . . . ændres til en Skole . . .“. Det er nemlig saaledes, at Ministeren efter § 14 i Lov om Skolevæsenet af 24de Marts 1899 kan tillade, at Undervisningen i en Pogeskole fremdeles besørges af en ueksamineret Lærer eller Lærerinde og tillade en tilsvarende Ordning ved ny Skoler i den paagældende Egn af Landet. Der kan altsaa ogsaa i Fremtiden oprettes en Biskole eller en Pogeskole, som aldeles ikke eksisterer nu, og de kunne skifte Karakter paa den Maade, Lovforslaget omtaler. Nu giver Lovforslaget, som det er affattet, i alt Fald Anledning til den Opfattelse, at det kun angaar de Tilfælde, som allerede nu eksistere, og det ønskede vi gerne at forebygge; men jeg antager, at hvis den højtærede Minister er enig med os i det Ønske, vi udtale om Forstaaelsen af Loven, vil det være tilstrækkeligt. Jeg antager, at det vil kunne undgaas at ændre Lovforslaget, naar det udtrykkeligt udtales, at den Opfattelse, jeg gør gældende, nemlig den, at Loven ikke gælder bestemte Tilfælde, men derimod ogsaa for Fremtiden, er den, som er tilsigtet ved Lovens Formulering.

Dernæst skal jeg bemærke, at hvor billigt og rimeligt vi end finde det — og jeg for mit Vedkommende ogsaa — at der tildeles de vedkommende Lærere og Lærerinder de Fordele, som Lovforslaget tilsigter at give dem, forekommer det os dog, at Maaden, hvorpaa man vil gøre det, er noget for begrænset. Man vil kun give dem disse Fordele, naar den vedkommende Lærer eller Lærerinde er gaaet over fra tidligere midlertidig Ansættelse til fast Ansættelse. Det vil altsaa sige, at hvis en Biskole umiddelbart ændres til en Skole med fast Ansættelse for Læreren, og Læreren i Biskolen bliver den, der ansættes, falder han